

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΟΔΗΓΙΑ 2009/145/ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 26ης Νοεμβρίου 2009

σχετικά με την πρόβλεψη ορισμένων παρεκκλίσεων για την αποδοχή ντόπιων αβελτίωτων φυλών και ποικιλιών κηπευτικών που καλλιεργούνται κατά παράδοση σε συγκεκριμένους τόπους και περιφέρειες και απειλούνται με γενετική διάβρωση και ποικιλιών κηπευτικών οι οποίες δεν έχουν εγγενή αξία για εμπορική φυτική παραγωγή αλλά αναπτύσσονται για καλλιέργεια υπό ιδιαίτερες συνθήκες, και για την εμπορία σπόρων προς σπορά των εν λόγω ντόπιων φυλών και ποικιλιών

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

την οδηγία 2002/55/ΕΚ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, περί εμπορίας σπόρων προς σπορά κηπευτικών⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 4, το άρθρο 44 παράγραφος 2 και το άρθρο 48 παράγραφος 1 στοιχείο β),

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Τα θέματα της βιοποικιλότητας και της διατήρησης των φυτογενετικών πόρων έχουν αποκτήσει μεγαλύτερη σημασία τα τελευταία χρόνια, όπως φαίνεται από διάφορες εξελίξεις σε διεθνές και κοινοτικό επίπεδο. Στα παραδείγματα περιλαμβάνονται η απόφαση 93/626/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 1993, σχετικά με τη σύναψη της σύμβασης για τη βιολογική ποικιλομορφία⁽²⁾, η απόφαση 2004/869/ΕΚ του Συμβουλίου, της 24ης Φεβρουαρίου 2004, σχετικά με την υπογραφή, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της διεθνούς συνθήκης σχετικά με τους φυτογενετικούς πόρους για τη διατροφή και τη γεωργία⁽³⁾, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 870/2004 του Συμβουλίου, της 24ης Απριλίου 2004, σχετικά με τη θέσπιση κοινοτικού προγράμματος για τη διατήρηση, τον χαρακτηρισμό, τη συλλογή και τη χρησιμοποίηση των γενετικών πόρων στη γεωργία και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1467/94⁽⁴⁾ και ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1698/2005 του Συμβουλίου, της 20ής Σεπτεμβρίου 2005, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ)⁽⁵⁾. Πρέπει να θεσπιστούν ειδικές προϋποθέσεις δυνάμει της οδηγίας 2002/55/ΕΚ, έτσι ώστε να ληφθούν υπόψη τα εν λόγω θέματα όσον αφορά την εμπορία σπόρων προς σπορά κηπευτικών.
- (2) Για να εξασφαλιστεί η επιτόπου διατήρηση και η βιώσιμη χρήση των φυτογενετικών πόρων, οι ντόπιες αβελτίωτες

φυλές και οι ποικιλίες που καλλιεργούνται κατά παράδοση σε συγκεκριμένους τόπους και περιφέρειες και απειλούνται με γενετική διάβρωση (διατηρητέες ποικιλίες) πρέπει να καλλιεργούνται και να διατίθενται στο εμπόριο ακόμη και όταν δεν συμμορφώνονται με τις γενικές απαιτήσεις όσον αφορά την αποδοχή ποικιλιών και την εμπορία σπόρων προς σπορά. Εκτός από τον γενικό στόχο προστασίας των φυτογενετικών πόρων, το ιδιαίτερο ενδιαφέρον της διατήρησης των εν λόγω ποικιλιών βρίσκεται στο γεγονός ότι είναι ιδιαίτερες καλά προσαρμοσμένες στις τοπικές συνθήκες.

- (3) Για να εξασφαλιστεί η βιώσιμη χρήση των φυτογενετικών πόρων, οι ποικιλίες που δεν έχουν εγγενή αξία για εμπορική φυτική παραγωγή αλλά αναπτύσσονται για καλλιέργεια υπό ιδιαίτερες συνθήκες (ποικιλίες που αναπτύσσονται για καλλιέργεια υπό ιδιαίτερες συνθήκες) πρέπει να καλλιεργούνται και να διατίθενται στο εμπόριο ακόμη και όταν δεν συμμορφώνονται με τις γενικές απαιτήσεις όσον αφορά την αποδοχή ποικιλιών και την εμπορία σπόρων προς σπορά. Εκτός από τον γενικό στόχο προστασίας των φυτογενετικών πόρων, το ιδιαίτερο ενδιαφέρον της διατήρησης των εν λόγω ποικιλιών βρίσκεται στο γεγονός ότι μπορούν να καλλιεργούνται υπό ιδιαίτερες κλιματικές, εδαφολογικές ή γεωργοτεχνικές συνθήκες (όπως: φροντίδα με το χέρι, επαναλαμβανόμενη συγκομιδή).
- (4) Για να συντηρηθούν οι διατηρητέες ποικιλίες και οι ποικιλίες που αναπτύσσονται για καλλιέργεια υπό ιδιαίτερες συνθήκες, πρέπει να προβλεφθούν παρεκκλίσεις όσον αφορά την αποδοχή των εν λόγω ποικιλιών, καθώς και για την παραγωγή και την εμπορία σπόρων προς σπορά των εν λόγω ποικιλιών.
- (5) Οι παρεκκλίσεις αυτές πρέπει να αφορούν τις ουσιαστικές απαιτήσεις για την αποδοχή μιας ποικιλίας και τις διαδικαστικές απαιτήσεις που προβλέπονται στην οδηγία 2003/91/ΕΚ της Επιτροπής, της 6ης Οκτωβρίου 2003, για τη θέσπιση μέτρων για την εφαρμογή του άρθρου 7 της οδηγίας 2002/55/ΕΚ του Συμβουλίου, όσον αφορά τα ελάχιστα χαρακτηριστικά που πρέπει να καλύπτονται κατά την εξέταση και τις ελάχιστες προϋποθέσεις για την εξέταση ορισμένων ποικιλιών κηπευτικών ειδών⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ L 193 της 20.7.2002, σ. 33.⁽²⁾ ΕΕ L 309 της 13.12.1993, σ. 1.⁽³⁾ ΕΕ L 378 της 23.12.2004, σ. 1.⁽⁴⁾ ΕΕ L 162 της 30.4.2004, σ. 18.⁽⁵⁾ ΕΕ L 277 της 21.10.2005, σ. 1.⁽⁶⁾ ΕΕ L 254 της 8.10.2003, σ. 11.

- (6) Τα κράτη μέλη πρέπει, ιδίως, να εξουσιοδοτηθούν να εγκρίνουν τις δικές τους διατάξεις όσον αφορά τη διακρίτοτητα, τη σταθερότητα και την ομοιομορφία. Οι διατάξεις αυτές πρέπει, όσον αφορά τη διακρίτοτητα και τη σταθερότητα, να βασίζονται τουλάχιστον στα χαρακτηριστικά που απαριθμούνται στο τεχνικό ερωτηματολόγιο που πρέπει να συμπληρωθεί από τον αιτούντα σε συνδυασμό με την αίτηση για την αποδοχή της ποικιλίας, όπως αναφέρεται στα παραρτήματα I και II της οδηγίας 2003/91/ΕΚ. Όταν η ομοιομορφία δημιουργείται με βάση ανώμαλους τύπους, οι διατάξεις πρέπει να βασίζονται σε καθορισμένα πρότυπα.
- (7) Πρέπει να προβλεφθούν διαδικαστικές απαιτήσεις βάσει των οποίων μια διατηρητέα ποικιλία ή μια ποικιλία που αναπτύσσεται για καλλιέργεια υπό ιδιαίτερες συνθήκες θα μπορεί να γίνει αποδεκτή χωρίς επίσημη εξέταση. Επιπλέον, όσον αφορά τον ορισμό των εν λόγω ποικιλιών, πρέπει να προβλεφθούν ορισμένες παρεκκλίσεις από τις απαιτήσεις που ορίζονται στην οδηγία 2002/55/ΕΚ και στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 637/2009 της Επιτροπής, της 22ας Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση κανόνων εφαρμογής σχετικά με την καταλληλότητα των ονομασιών των ποικιλιών των γεωργικών φυτικών ειδών και των κηπευτικών ειδών⁽¹⁾.
- (8) Όσον αφορά τις διατηρητέες ποικιλίες, πρέπει να προβλεφθούν περιορισμοί σχετικά με την παραγωγή και την εμπορία των σπόρων προς σπορά, ιδίως όσον αφορά την περιφέρεια καταγωγής, για να εξασφαλιστεί ότι η εμπορία των σπόρων πραγματοποιείται στο πλαίσιο της επιτόπου διατήρησης και της βιώσιμης χρήσης των φυτογενετικών πόρων. Σ' αυτό το πλαίσιο, τα κράτη μέλη πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να εγκρίνουν πρόσθετες περιφέρειες, όπου θα μπορούν να διατίθενται στο εμπόριο οι σπόροι που υπερβαίνουν τις ποσότητες οι οποίες απαιτούνται για να εξασφαλιστεί η διατήρηση της σχετικής ποικιλίας στην περιφέρεια καταγωγής της, υπό την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω περιφέρειες είναι συγκρίσιμες όσον αφορά τους φυσικούς και ημιφυσικούς οικοτόπους. Για να εξασφαλιστεί ότι διατηρείται ο δεσμός με την περιφέρεια καταγωγής, αυτό δεν πρέπει να ισχύει όταν ένα κράτος μέλος έχει εγκρίνει πρόσθετες περιφέρειες παραγωγής.
- (9) Πρέπει να οριστούν ποσοτικοί περιορισμοί για την εμπορία κάθε διατηρητέας ποικιλίας και κάθε ποικιλίας που αναπτύσσεται για καλλιέργεια υπό ιδιαίτερες συνθήκες.
- (10) Στην περίπτωση των διατηρητέων ποικιλιών, οι ποσότητες σπόρων προς σπορά που διατίθενται στην αγορά για κάθε ποικιλία πρέπει να μην υπερβαίνουν την ποσότητα που είναι αναγκαία για την παραγωγή κηπευτικών της συγκεκριμένης ποικιλίας σε περιορισμένη επιφάνεια, η οποία ορίζεται σύμφωνα με τη σπουδαιότητα της καλλιέργειας του σχετικού είδους. Για να εξασφαλιστεί ότι οι εν λόγω ποσότητες τηρούνται, τα κράτη μέλη πρέπει να απαιτούν από τους παραγωγούς να κοινοποιούν τις ποσότητες των σπόρων προς σπορά των διατηρητέων ποικιλιών που προτίθενται να παραγάγουν, καθώς και την κατανομή των ποσοτήτων σε παραγωγούς, κατά περίπτωση.
- (11) Για τις ποικιλίες που αναπτύσσονται για καλλιέργεια υπό ιδιαίτερες συνθήκες, οι ποσοτικοί περιορισμοί πρέπει να λαμβάνουν τη μορφή υποχρέωσης εμπορίας των σπόρων σε μικρές συσκευασίες, όπου το σχετικά υψηλό κόστος των σπόρων που πωλούνται σε μικρές συσκευασίες θα συνιστά ποσοτικό περιορισμό.
- (12) Για τις διατηρητέες ποικιλίες και για τις ποικιλίες που αναπτύσσονται για καλλιέργεια υπό ιδιαίτερες συνθήκες, η ιχνηλασιμότητα των σπόρων πρέπει να εξασφαλιστεί με κατάλληλες απαιτήσεις σφράγισης και επισήμανσης.
- (13) Για να διασφαλιστεί η ορθή εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, οι καλλιέργειες σπόρων των διατηρητέων ποικιλιών και των ποικιλιών που αναπτύσσονται για καλλιέργεια υπό ιδιαίτερες συνθήκες πρέπει να συμμορφώνονται με ειδικούς όρους όσον αφορά την πιστοποίηση και την επαλήθευση των σπόρων. Πρέπει να πραγματοποιούνται επίσημοι μετρήσιμοι στους σπόρους. Πρέπει να υπάρχει επίσημη παρακολούθηση σε όλα τα στάδια της παραγωγής και της εμπορίας. Οι ποσότητες σπόρων προς σπορά διατηρητέων ποικιλιών που διατίθενται στην αγορά πρέπει να αναφέρονται από τους προμηθευτές στα κράτη μέλη και από τα κράτη μέλη στην Επιτροπή.
- (14) Έπειτα από τρία έτη, η Επιτροπή πρέπει να αξιολογήσει κατά πόσον είναι αποτελεσματικά τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, ιδίως οι διατάξεις σχετικά με τους ποσοτικούς περιορισμούς για την εμπορία των σπόρων προς σπορά διατηρητέων ποικιλιών και ποικιλιών που αναπτύσσονται για καλλιέργεια υπό ιδιαίτερες συνθήκες.
- (15) Τα μέτρα που ορίζονται στην παρούσα οδηγία είναι σύμφωνα με τη γνώμη της μόνιμης επιτροπής σπόρων προς σπορά και γεωργικών, δενδροκηπευτικών και δασικών φυτών προς φύτευση,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Αντικείμενο και ορισμοί

Άρθρο 1

Αντικείμενο

1. Όσον αφορά τα είδη κηπευτικών που καλύπτονται από την οδηγία 2002/55/ΕΚ, η παρούσα οδηγία καθορίζει ορισμένες παρεκκλίσεις, όσον αφορά την επιτόπου διατήρηση και τη βιώσιμη χρήση των φυτογενετικών πόρων μέσω της καλλιέργειας και της εμπορίας:

α) για την αποδοχή για συμπερίληψη στους εθνικούς καταλόγους ποικιλιών κηπευτικών ειδών, όπως προβλέπεται στην οδηγία 2002/55/ΕΚ, ντόπιων αβελτίωτων φυλών και ποικιλιών που καλλιεργούνται κατά παράδοση σε συγκεκριμένους τόπους και περιφέρειες και απειλούνται με γενετική διάβρωση, εφεξής «διατηρητέες ποικιλίες», και

β) για την αποδοχή για συμπερίληψη, στους καταλόγους που αναφέρονται στο στοιχείο α), ποικιλιών οι οποίες δεν έχουν εγγενή αξία για εμπορική φυτική παραγωγή αλλά αναπτύσσονται για καλλιέργεια υπό ιδιαίτερες συνθήκες, εφεξής «ποικιλίες που αναπτύσσονται για καλλιέργεια υπό ιδιαίτερες συνθήκες», και

(¹) ΕΕ L 191 της 23.7.2009, σ. 10.

γ) για την εμπορία σπόρων προς σπορά των εν λόγω διατηρητέων ποικιλιών και ποικιλιών που αναπτύσσονται για καλλιέργεια υπό ιδιαίτερες συνθήκες.

2. Εφαρμόζεται η οδηγία 2002/55/EK, εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά στην παρούσα οδηγία.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- α) «επιτόπου διατήρηση» είναι η διατήρηση γενετικού υλικού στο φυσικό του περιβάλλον και, στην περίπτωση καλλιεργούμενων φυτικών ειδών, στο γεωργικό περιβάλλον στο οποίο ανέπτυξαν τις οικείες διακριτικές ιδιότητές τους·
- β) «γενετική διάβρωση» είναι η απώλεια γενετικής ποικιλομορφίας μεταξύ και εντός πληθυσμών ή ποικιλιών του ίδιου είδους με την πάροδο του χρόνου, ή η μείωση της γενετικής βάσης κάποιου είδους λόγω ανθρωπίνης παρέμβασης ή περιβαλλοντικής αλλαγής·
- γ) «ντόπια αβελτίωτη φυλή» είναι ένα σύνολο πληθυσμών ή κλώνων ενός φυτικού είδους οι οποίοι προσαρμόζονται φυσικά στις περιβαλλοντικές συνθήκες της περιφέρειάς τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Διατηρητέες ποικιλίες

Τμήμα I

Αποδοχή διατηρητέων ποικιλιών

Άρθρο 3

Διατηρητέες ποικιλίες

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να κάνουν αποδεκτές διατηρητέες ποικιλίες, με την προϋπόθεση ότι πληρούνται οι απαιτήσεις που προβλέπονται στα άρθρα 4 και 5.

2. Οι διατηρητέες ποικιλίες γίνονται αποδεκτές ως εξής:

- α) τα κράτη μέλη μπορούν να κάνουν αποδεκτή μια ποικιλία ως ποικιλία της οποίας ο σπόρος προς σπορά μπορεί είτε να πιστοποιηθεί ως «πιστοποιημένος σπόρος διατηρητέας ποικιλίας» είτε να επαληθευθεί ως «τυποποιημένος σπόρος διατηρητέας ποικιλίας». Μια τέτοια ποικιλία καταχωρίζεται στον κοινό κατάλογο ποικιλιών κηπευτικών ως «διατηρητέα ποικιλία της οποίας ο σπόρος πιστοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 10 της οδηγίας 2009/145/EK της Επιτροπής ή επαληθεύεται σύμφωνα με το άρθρο 11 της εν λόγω οδηγίας»·
- β) τα κράτη μέλη μπορούν να κάνουν αποδεκτή μια ποικιλία ως ποικιλία της οποίας ο σπόρος προς σπορά μπορεί να επαληθευθεί μόνο ως «τυποποιημένος σπόρος διατηρητέας ποικιλίας». Μια τέτοια ποικιλία καταχωρίζεται στον κοινό κατάλογο ποικιλιών

κηπευτικών ως «διατηρητέα ποικιλία της οποίας ο σπόρος επαληθεύεται σύμφωνα με το άρθρο 11 της εν λόγω οδηγίας 2009/145/EK της Επιτροπής».

Άρθρο 4

Ουσιαστικές απαιτήσεις

1. Για να γίνει αποδεκτή ως διατηρητέα ποικιλία, μια ντόπια αβελτίωτη φυλή ή ποικιλία που αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο α) πρέπει να παρουσιάζει ενδιαφέρον για τη διατήρηση των φυτογενετικών πόρων.

2. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 1 παράγραφος 2 της οδηγίας 2003/91/EK, τα κράτη μέλη μπορούν να εκδώσουν τις δικές τους διατάξεις όσον αφορά τη διακριτότητα, τη σταθερότητα και την ομοιομορφία των διατηρητέων ποικιλιών.

Στις περιπτώσεις αυτές τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, για τη διακριτότητα και τη σταθερότητα, εφαρμόζονται τουλάχιστον τα χαρακτηριστικά που αναφέρονται:

- α) στα τεχνικά ερωτηματολόγια που συνδέονται με τα πρωτόκολλα δοκιμών του Κοινοτικού Γραφείου Φυτικών Ποικιλιών (ΚΓΦΠ) για τα είδη που παρατίθενται στο παράρτημα I της οδηγίας 2003/91/EK, η οποία εφαρμόζεται στα εν λόγω είδη, ή
- β) στα τεχνικά ερωτηματολόγια των κατευθυντήριων γραμμών της Διεθνούς Ένωσης για την Προστασία των Νέων Ποικιλιών Φυτών (ΔΕΠΝΠΦ) για τα είδη που παρατίθενται στο παράρτημα II της οδηγίας 2003/91/EK, η οποία εφαρμόζεται στα εν λόγω είδη.

Για την αξιολόγηση της ομοιομορφίας εφαρμόζεται η οδηγία 2003/91/EK.

Ωστόσο, αν το επίπεδο ομοιομορφίας θεωρείται βάσει ανώμαλων τύπων, εφαρμόζεται ένας πρότυπος πληθυσμός ύψους 10 % και πιθανότητα αποδοχής ύψους τουλάχιστον 90 %.

Άρθρο 5

Διαδικαστικές απαιτήσεις

Κατά παρέκκλιση από την πρώτη περίοδο του άρθρου 7 παράγραφος 1 της οδηγίας 2002/55/EK, δεν απαιτείται επίσημη εξέταση αν τα ακόλουθα στοιχεία είναι επαρκή για την απόφαση σχετικά με την αποδοχή των διατηρητέων ποικιλιών:

- α) η περιγραφή της διατηρητέας ποικιλίας και η ονομασία της·
- β) τα αποτελέσματα ανεπίσημων δοκιμών·
- γ) η γνώση που αποκτήθηκε από την πρακτική εμπειρία κατά τη διάρκεια καλλιέργειας, αναπαραγωγής και χρήσης, όπως κοινοποιήθηκε από τον αιτούντα στο σχετικό κράτος μέλος·
- δ) λοιπές πληροφορίες, ιδίως από τις αρχές φυτογενετικών πόρων ή από οργανισμούς που αναγνωρίζονται γι' αυτόν τον σκοπό από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 6

Εξαιρέση αποδοχής

Μια διατηρητέα ποικιλία δεν γίνεται αποδεκτή για συμπερίληψη στον εθνικό κατάλογο ποικιλιών, αν:

- α) παρατίθεται ήδη στον κοινό κατάλογο ποικιλιών ειδών κηπευτικών ως ποικιλία άλλη από διατηρητέα ποικιλία, ή διαγράφηκε από τον εν λόγω κοινό κατάλογο εντός των τελευταίων δύο ετών, ή η περίοδος που χορηγήθηκε δυνάμει του άρθρου 15 παράγραφος 2 της οδηγίας 2002/55/ΕΚ έληξε το πολύ προ δύο ετών, ή
- β) προστατεύεται από κοινοτικό δικαίωμα επί φυτικής ποικιλίας, όπως προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2100/94 του Συμβουλίου⁽¹⁾, ή από εθνικό δικαίωμα επί φυτικής ποικιλίας, ή εκκρεμεί αίτηση για το εν λόγω δικαίωμα.

Άρθρο 7

Ονομασία

1. Όσον αφορά τις ονομασίες διατηρητέων ποικιλιών οι οποίες ήταν γνωστές πριν από τις 25 Μαΐου 2000, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέψουν παρεκκλίσεις από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 637/2009, εκτός αν οι παρεκκλίσεις αυτές θα παραβίαζαν προηγούμενα δικαιώματα τρίτου μέρους που προστατεύονται δυνάμει του άρθρου 2 του εν λόγω κανονισμού.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 9 παράγραφος 2 της οδηγίας 2002/55/ΕΚ, τα κράτη μέλη μπορούν να κάνουν δεκτές περισσότερες από μία ονομασίες για μια ποικιλία, αν οι εν λόγω ονομασίες είναι ιστορικά γνωστές.

Άρθρο 8

Περιφέρεια καταγωγής

1. Όταν ένα κράτος μέλος κάνει αποδεκτή μια διατηρητέα ποικιλία, προσδιορίζει τον τόπο ή τους τόπους, την περιφέρεια ή τις περιφέρειες όπου η ποικιλία καλλιεργούνταν ιστορικά και στην οποία προσαρμόζεται φυσικά, εφεξής η «περιφέρεια καταγωγής». Λαμβάνει υπόψη πληροφορίες από τις αρχές φυτογενετικών πόρων ή από οργανισμούς αναγνωρισμένους γι' αυτόν τον σκοπό από τα κράτη μέλη.

Όταν η περιφέρεια καταγωγής βρίσκεται σε περισσότερα από ένα κράτη μέλη, προσδιορίζεται από όλα τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη με κοινή συμφωνία.

2. Το κράτος μέλος ή τα κράτη μέλη που διενεργούν τον προσδιορισμό της περιφέρειας καταγωγής κοινοποιούν την προσδιορισθείσα περιφέρεια στην Επιτροπή.

Άρθρο 9

Συντήρηση

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η διατηρητέα ποικιλία πρέπει να συντηρείται στην περιφέρεια καταγωγής της.

Τμήμα II

Παραγωγή σπόρων προς σπορά και εμπορία διατηρητέων ποικιλιών

Άρθρο 10

Πιστοποίηση

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 20 της οδηγίας 2002/55/ΕΚ, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν ότι ο σπόρος προς σπορά

μιας διατηρητέας ποικιλίας μπορεί να πιστοποιηθεί ως πιστοποιημένος σπόρος διατηρητέας ποικιλίας, αν πληροί τις ακόλουθες απαιτήσεις:

- α) ο σπόρος προς σπορά κατάγεται από σπόρο που έχει παραχθεί σύμφωνα με σαφώς καθορισμένες πρακτικές για τη συντήρηση της ποικιλίας·
- β) ο σπόρος προς σπορά συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις πιστοποίησης «πιστοποιημένου σπόρου», που προβλέπονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο δ) της οδηγίας 2002/55/ΕΚ, πλην των απαιτήσεων όσον αφορά την ελάχιστη καθαρότητα της ποικιλίας και των απαιτήσεων σχετικά με την επίσημη εξέταση ή εξέταση υπό επίσημη εποπτεία·
- γ) ο σπόρος προς σπορά έχει επαρκή καθαρότητα ποικιλίας.

Άρθρο 11

Επαλήθευση

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 20 της οδηγίας 2002/55/ΕΚ, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν ότι ο σπόρος προς σπορά μιας διατηρητέας ποικιλίας μπορεί να επαληθευθεί ως τυποποιημένος σπόρος διατηρητέας ποικιλίας, αν πληροί τις ακόλουθες απαιτήσεις:

- α) ο σπόρος προς σπορά συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις εμπορίας «τυποποιημένου σπόρου», που προβλέπονται στην οδηγία 2002/55/ΕΚ, πλην των απαιτήσεων όσον αφορά την ελάχιστη καθαρότητα της ποικιλίας·
- β) ο σπόρος προς σπορά έχει επαρκή καθαρότητα ποικιλίας.

Άρθρο 12

Δοκιμή σπόρων προς σπορά

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι πραγματοποιούνται δοκιμές για να ελέγξουν ότι ο σπόρος προς σπορά των διατηρητέων ποικιλιών συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις που προβλέπονται στα άρθρα 10 και 11.

2. Οι δοκιμές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις τρέχουσες διεθνείς μεθόδους, ή, όταν δεν υπάρχουν τέτοιες μέθοδοι, σύμφωνα με οποιεσδήποτε κατάλληλες μεθόδους.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα δείγματα που λαμβάνονται για τις δοκιμές οι οποίες αναφέρονται στην παράγραφο 1 λαμβάνονται από ομοιογενή μέρη. Εξασφαλίσουν ότι εφαρμόζονται οι κανόνες σχετικά με το βάρος του μέρους και το βάρος του δείγματος που προβλέπονται στο άρθρο 25 παράγραφος 2 της οδηγίας 2002/55/ΕΚ.

Άρθρο 13

Περιφέρεια παραγωγής σπόρων προς σπορά

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι ο σπόρος προς σπορά μιας διατηρητέας ποικιλίας μπορεί να παραχθεί μόνο στην περιφέρεια καταγωγής.

Αν ο σπόρος δεν μπορεί να παραχθεί στην εν λόγω περιφέρεια λόγω συγκεκριμένου περιβαλλοντικού προβλήματος, τα κράτη μέλη μπορούν να εγκρίνουν πρόσθετες περιφέρειες για παραγωγή σπόρου, λαμβάνοντας υπόψη πληροφορίες από τις αρχές φυτογενετικών πόρων ή από οργανισμούς που είναι αναγνωρισμένοι γι' αυτόν τον σκοπό από τα κράτη μέλη. Εντούτοις, ο σπόρος που παράγεται στις εν λόγω πρόσθετες περιφέρειες χρησιμοποιείται αποκλειστικά στην περιφέρεια καταγωγής.

⁽¹⁾ ΕΕ L 227 της 1.9.1994, σ. 1.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή και στα λοιπά κράτη μέλη τις πρόσθετες περιφέρειες τις οποίες προτίθενται να εγκρίνουν για παραγωγή σπόρου σύμφωνα με την παράγραφο 1.

Η Επιτροπή και τα λοιπά κράτη μέλη μπορούν, μέσα σε 20 εργάσιμες ημέρες από την παραλαβή αυτών των κοινοποιήσεων, να ζητήσουν να παραπεμφθεί το θέμα στη μόνιμη επιτροπή σπόρων προς σπορά και γεωργικών, δενδροκηπευτικών και δασικών φυτών προς φύτευση. Λαμβάνεται απόφαση, σύμφωνα με το άρθρο 48 παράγραφος 1 στοιχείο β) της οδηγίας 2002/55/ΕΚ, σχετικά με τη θέσπιση, αν είναι αναγκαία, περιορισμών ή προϋποθέσεων για τον καθορισμό των εν λόγω περιφερειών.

Αν ούτε η Επιτροπή ούτε άλλα κράτη μέλη υποβάλουν αίτημα δυνάμει του δεύτερου εδαφίου, το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος μπορεί να εγκρίνει τις πρόσθετες περιφέρειες για παραγωγή σπόρου όπως κοινοποιήθηκαν.

Άρθρο 14

Όροι εμπορίας

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι ο σπόρος προς σπορά μιας διατηρητέας ποικιλίας μπορεί να διατεθεί στο εμπόριο μόνον υπό τους ακόλουθους όρους:

α) έχει παραχθεί στην περιφέρεια καταγωγής του ή σε περιφέρεια που αναφέρεται στο άρθρο 13·

β) η εμπορία πραγματοποιείται στην περιφέρεια καταγωγής του.

2. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1 στοιχείο β), ένα κράτος μέλος μπορεί να εγκρίνει τις πρόσθετες περιφέρειες στο έδαφός του για την εμπορία του σπόρου προς σπορά μιας διατηρητέας ποικιλίας, υπό την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω περιφέρειες είναι συγκρίσιμες με την περιφέρεια καταγωγής όσον αφορά τους φυσικούς και ημιφυσικούς οικοτόπους της εν λόγω ποικιλίας.

Όταν τα κράτη μέλη εγκρίνουν αυτές τις πρόσθετες περιφέρειες, εξασφαλίζουν ότι η ποσότητα του σπόρου που είναι αναγκαία για την παραγωγή τουλάχιστον της ποσότητας σπόρου που αναφέρεται στο άρθρο 15 φυλάσσεται για τη διατήρηση της ποικιλίας στην περιφέρεια καταγωγής του.

Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη για την έγκριση αυτών των πρόσθετων περιφερειών.

3. Όταν ένα κράτος μέλος εγκρίνει τις πρόσθετες περιφέρειες για την παραγωγή σπόρου προς σπορά σύμφωνα με το άρθρο 13, δεν χρησιμοποιεί την παρέκκλιση που προβλέπεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 15

Ποσοτικοί περιορισμοί

Κάθε κράτος μέλος εξασφαλίζει ότι, για κάθε διατηρητέα ποικιλία, η ποσότητα του σπόρου προς σπορά που διατίθεται στο εμπόριο

ετησίως δεν υπερβαίνει την ποσότητα που είναι αναγκαία για την παραγωγή κηπευτικών στον αριθμό εκταρίων που ορίζεται στο παράρτημα I για το αντίστοιχο είδος.

Άρθρο 16

Εφαρμογή ποσοτικών περιορισμών

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι παραγωγοί τους κοινοποιούν πριν από την έναρξη κάθε περιόδου παραγωγής το μέγεθος και την τοποθεσία της περιοχής για την παραγωγή σπόρου προς σπορά.

2. Αν, βάσει των κοινοποιήσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, είναι πιθανόν να γίνει υπέρβαση των ποσοτήτων που καθορίζονται στο άρθρο 15, τα κράτη μέλη καταθέτουν σε κάθε ενδιαφερόμενο παραγωγό την ποσότητα που μπορεί να εμπορευτεί κατά την αντίστοιχη περίοδο παραγωγής.

Άρθρο 17

Σφράγιση των δεμάτων

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι ο σπόρος προς σπορά των διατηρητέων ποικιλιών μπορεί να διατεθεί στο εμπόριο μόνο σε κλειστές συσκευασίες που φέρουν διάταξη σφράγισης.

2. Οι συσκευασίες σπόρου σφραγίζονται από τον προμηθευτή με τέτοιο τρόπο ώστε να μην μπορούν να ανοιχτούν χωρίς να καταστραφεί το σύστημα σφράγισης ή να παραμείνουν στοιχία παραβίασης στην επισήμανση του προμηθευτή ή στη συσκευασία.

3. Προκειμένου να εξασφαλιστεί η σφράγιση σύμφωνα με την παράγραφο 2, το σύστημα σφράγισης περιλαμβάνει τουλάχιστον την επισήμανση ή την τοποθέτηση σφραγίδας.

Άρθρο 18

Επισήμανση

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι συσκευασίες ή οι περιέκτες σπόρου προς σπορά των διατηρητέων ποικιλιών φέρουν επισήμανση του προμηθευτή ή τυπωμένη ή σφραγισμένη επιγραφή που περιλαμβάνει τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) τις λέξεις «κανόνες και πρότυπα της ΕΚ»·

β) το όνομα και τη διεύθυνση του αρμόδιου για την τοποθέτηση των επισημάνσεων ή του σήματος αναγνώρισης·

γ) το έτος σφράγισης που εκφράζεται ως: «σφραγίστηκε το ...» (έτος), ή το έτος της τελευταίας δειγματοληψίας για τους σκοπούς της τελευταίας δοκιμής της βλαστικής ικανότητας που εκφράζεται ως: «λήφθηκε ως δείγμα το ...» (έτος)·

δ) το είδος·

ε) την ονομασία της διατηρητέας ποικιλίας·

στ) τις λέξεις «πιστοποιημένος σπόρος διατηρητέας ποικιλίας» ή «τυποποιημένος σπόρος διατηρητέας ποικιλίας»·

ζ) την περιφέρεια καταγωγής·

η) όταν η περιφέρεια της παραγωγής σπόρου είναι διαφορετική από την περιφέρεια καταγωγής, την ένδειξη της περιφέρειας παραγωγής του σπόρου·

θ) τον αριθμό αναφοράς του μέρους που δίνεται από τον αρμόδιο για την τοποθέτηση των επισημάνσεων·

ι) το δηλωμένο καθαρό ή μεικτό βάρος ή τον δηλωμένο αριθμό σπόρων·

ια) όταν αναγράφεται το βάρος και χρησιμοποιούνται κοκκώδη φυτοφάρμακα, υλικά σύμπτυξης ή άλλα στερεά πρόσθετα, τη φύση της χημικής επεξεργασίας ή του προσθέτου, καθώς και την κατά προσέγγιση αναλογία μεταξύ του βάρους των συγκαρπιών ή των καθαρών σπόρων και του συνολικού βάρους.

Άρθρο 19

Επίσημος μετέλεγχος

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι ο σπόρος προς σπορά μιας διατηρητέας ποικιλίας που διατίθεται στην αγορά βάσει της παρούσας οδηγίας υποβάλλεται σε επίσημο μετέλεγχο μέσω τυχαίων επιθεωρήσεων, για να επαληθευθεί η ταυτότητα και η καθαρότητα της ποικιλίας του.

Ο επίσημος μετέλεγχος που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πραγματοποιείται σύμφωνα με τις τρέχουσες διεθνείς μεθόδους, ή, όταν δεν υπάρχουν τέτοιες μέθοδοι, σύμφωνα με οποιεσδήποτε κατάλληλες μεθόδους.

Άρθρο 20

Παρακολούθηση

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν, μέσω της επίσημης παρακολούθησης κατά τη διάρκεια της παραγωγής και της εμπορίας, ότι οι σπόροι προς σπορά συμμορφώνονται με το παρόν κεφάλαιο, δίνοντας ιδιαίτερη προσοχή στην ποικιλία, τις τοποθεσίες της παραγωγής σπόρου και τις ποσότητες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Ποικιλίες που αναπτύσσονται για καλλιέργεια υπό ιδιαίτερες συνθήκες

Τμήμα I

Αποδοχή ποικιλιών που αναπτύσσονται για καλλιέργεια υπό ιδιαίτερες συνθήκες

Άρθρο 21

Ποικιλίες που αναπτύσσονται για καλλιέργεια υπό ιδιαίτερες συνθήκες

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να κάνουν αποδεκτές ποικιλίες που αναπτύσσονται για καλλιέργεια υπό ιδιαίτερες συνθήκες, με την

προϋπόθεση ότι πληρούνται οι απαιτήσεις που προβλέπονται στα άρθρα 22 και 23.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να κάνουν αποδεκτή μια ποικιλία που αναπτύσσεται για καλλιέργεια υπό ιδιαίτερες συνθήκες ως ποικιλία της οποίας ο σπόρος προς σπορά μπορεί να επαληθευθεί μόνο ως «τυποποιημένος σπόρος ποικιλίας που αναπτύσσεται για καλλιέργεια υπό ιδιαίτερες συνθήκες». Μια τέτοια ποικιλία καταχωρίζεται στον κοινό κατάλογο ποικιλιών κηπευτικών ως «ποικιλία που αναπτύσσεται για καλλιέργεια υπό ιδιαίτερες συνθήκες της οποίας ο σπόρος επαληθεύεται σύμφωνα με το άρθρο 26 της οδηγίας 2009/145/ΕΚ της Επιτροπής».

Άρθρο 22

Ουσιαστικές απαιτήσεις

1. Για να γίνει αποδεκτή ως ποικιλία που αναπτύσσεται για καλλιέργεια υπό ιδιαίτερες συνθήκες, όπως αναφέρεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 στοιχείο β), μια ποικιλία πρέπει να μην έχει εγγενή αξία για εμπορική φυτική παραγωγή αλλά να αναπτύσσεται για καλλιέργεια υπό ιδιαίτερες συνθήκες.

Μια ποικιλία θεωρείται ότι έχει αναπτυχθεί για καλλιέργεια υπό ιδιαίτερες συνθήκες, αν έχει αναπτυχθεί για καλλιέργεια υπό ιδιαίτερες γεωργοτεχνικές, κλιματικές ή εδαφολογικές συνθήκες.

2. Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 1 παράγραφος 2 της οδηγίας 2003/91/ΕΚ, τα κράτη μέλη μπορούν να εκδώσουν τις δικές τους διατάξεις όσον αφορά τη διακριτότητα, τη σταθερότητα και την ομοιομορφία των ποικιλιών που αναπτύσσονται για καλλιέργεια υπό ιδιαίτερες συνθήκες.

Στις περιπτώσεις αυτές τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, για τη διακριτότητα και τη σταθερότητα, εφαρμόζονται τουλάχιστον τα χαρακτηριστικά που αναφέρονται:

α) στα τεχνικά ερωτηματολόγια που συνδέονται με τα πρωτόκολλα δοκιμών του Κοινοτικού Γραφείου Φυτικών Ποικιλιών (ΚΓΦΠ) για τα είδη που παρατίθενται στο παράρτημα I της οδηγίας 2003/91/ΕΚ, η οποία εφαρμόζεται στα εν λόγω είδη, ή

β) στα τεχνικά ερωτηματολόγια των κατευθυντήριων γραμμών της Διεθνούς Ένωσης για την Προστασία των Νέων Ποικιλιών Φυτών (ΔΕΠΝΠΦ) για τα είδη που παρατίθενται στο παράρτημα II της οδηγίας 2003/91/ΕΚ, η οποία εφαρμόζεται στα εν λόγω είδη.

Για την αξιολόγηση της ομοιομορφίας εφαρμόζεται η οδηγία 2003/91/ΕΚ.

Ωστόσο, αν το επίπεδο ομοιομορφίας θεωρείται βάσει ανώμαλων τύπων, εφαρμόζεται πρότυπος πληθυσμός ύψους 10 % και πιθανότητα αποδοχής ύψους τουλάχιστον 90 %.

Άρθρο 23

Διαδικαστικές απαιτήσεις

Κατά παρέκκλιση από την πρώτη περίοδο του άρθρου 7 παράγραφος 1 της οδηγίας 2002/55/EK, δεν απαιτείται επίσημη εξέταση αν τα ακόλουθα στοιχεία είναι επαρκή για την απόφαση σχετικά με την αποδοχή των ποικιλιών που αναπτύσσονται για καλλιέργεια υπό ιδιαίτερες συνθήκες:

- α) η περιγραφή της ποικιλίας που αναπτύσσεται για καλλιέργεια υπό ιδιαίτερες συνθήκες και η ονομασία της·
- β) τα αποτελέσματα ανεπίσημων δοκιμών·
- γ) η γνώση που αποκτήθηκε από την πρακτική εμπειρία κατά τη διάρκεια καλλιέργειας, αναπαραγωγής και χρήσης, όπως κοινοποιήθηκε από τον αιτούντα στο σχετικό κράτος μέλος·
- δ) λοιπές πληροφορίες, ιδίως από τις αρχές φυτογενετικών πόρων ή από οργανισμούς που αναγνωρίζονται γι' αυτόν τον σκοπό από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 24

Εξαιρέση αποδοχής

Μια ποικιλία που αναπτύσσεται για καλλιέργεια υπό ιδιαίτερες συνθήκες δεν γίνεται αποδεκτή για συμπερίληψη στον εθνικό κατάλογο ποικιλιών, αν:

- α) παρατίθεται ήδη στον κοινό κατάλογο ποικιλιών ειδών κηπευτικών ως ποικιλία άλλη από ποικιλία που αναπτύσσεται για καλλιέργεια υπό ιδιαίτερες συνθήκες, ή διαγράφηκε από τον εν λόγω κοινό κατάλογο ποικιλιών ειδών κηπευτικών εντός των τελευταίων δύο ετών, ή η περίοδος που χορηγήθηκε δυνάμει του άρθρου 15 παράγραφος 2 της οδηγίας 2002/55/EK έληξε το πολύ προ δύο ετών, ή
- β) προστατεύεται από κοινοτικό δικαίωμα επί φυτικής ποικιλίας, όπως προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2100/94, ή από εθνικό δικαίωμα επί φυτικής ποικιλίας, ή εκκρεμεί αίτηση για τα εν λόγω δικαιώματα.

Άρθρο 25

Ονομασία

1. Όσον αφορά τις ονομασίες ποικιλιών που αναπτύσσονται για καλλιέργεια υπό ιδιαίτερες συνθήκες οι οποίες ήταν γνωστές πριν από τις 25 Μαΐου 2000, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέψουν παρεκκλίσεις από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 637/2009, εκτός αν οι παρεκκλίσεις αυτές θα παραβίαζαν προηγούμενα δικαιώματα τρίτου μέρους που προστατεύονται δυνάμει του άρθρου 2 του εν λόγω κανονισμού.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 9 παράγραφος 2 της οδηγίας 2002/55/EK, τα κράτη μέλη μπορούν να κάνουν δεκτές περισσότερες από μία ονομασίες για μια ποικιλία, αν οι εν λόγω ονομασίες είναι ιστορικά γνωστές.

Τμήμα II

Εμπορία σπόρων προς σπορά ποικιλιών που αναπτύσσονται για καλλιέργεια υπό ιδιαίτερες συνθήκες

Άρθρο 26

Επαλήθευση

Κατά παρέκκλιση από το άρθρο 20 της οδηγίας 2002/55/EK, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν ότι ο σπόρος προς σπορά μιας ποικιλίας που αναπτύσσεται για καλλιέργεια υπό ιδιαίτερες συνθήκες μπορεί να επαληθευθεί ως τυποποιημένος σπόρος ποικιλίας που αναπτύσσεται για καλλιέργεια υπό ιδιαίτερες συνθήκες, αν πληροί τις ακόλουθες απαιτήσεις:

- α) ο σπόρος προς σπορά συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις εμπορίας «τυποποιημένου σπόρου», που προβλέπονται στην οδηγία 2002/55/EK, πλην των απαιτήσεων όσον αφορά την ελάχιστη καθαρότητα της ποικιλίας·
- β) ο σπόρος προς σπορά έχει επαρκή καθαρότητα ποικιλίας.

Άρθρο 27

Δοκιμή σπόρων προς σπορά

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι πραγματοποιούνται δοκιμές για να ελέγξουν ότι ο σπόρος προς σπορά των ποικιλιών που αναπτύσσονται για καλλιέργεια υπό ιδιαίτερες συνθήκες συμμορφώνεται με τις απαιτήσεις που προβλέπονται στο άρθρο 26.

2. Οι δοκιμές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις τρέχουσες διεθνείς μεθόδους, ή, όταν δεν υπάρχουν τέτοιες μέθοδοι, σύμφωνα με οποιοσδήποτε κατάλληλος μέθοδος.

Άρθρο 28

Ποσοτικοί περιορισμοί

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι σπόροι προς σπορά ποικιλιών που αναπτύσσονται για καλλιέργεια υπό ιδιαίτερες συνθήκες διατίθενται στο εμπόριο σε μικρές συσκευασίες που δεν υπερβαίνουν το μέγιστο καθαρό βάρος το οποίο ορίζεται ανά είδος στο παράρτημα II.

Άρθρο 29

Σφράγιση των δεμάτων

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι ο σπόρος προς σπορά των ποικιλιών που αναπτύσσονται για καλλιέργεια υπό ιδιαίτερες συνθήκες μπορεί να διατεθεί στο εμπόριο μόνο σε κλειστές συσκευασίες που φέρουν διάταξη σφράγισης.

2. Οι συσκευασίες σπόρου σφραγίζονται από τον προμηθευτή με τέτοιο τρόπο ώστε να μην μπορούν να ανοιχτούν χωρίς να καταστραφεί το σύστημα σφράγισης ή να παραμείνουν στοιχεία παραβίασης στην επισήμανση του προμηθευτή ή στη συσκευασία.

3. Προκειμένου να εξασφαλιστεί η σφράγιση σύμφωνα με την παράγραφο 2, το σύστημα σφράγισης περιλαμβάνει τουλάχιστον την επισήμανση ή την τοποθέτηση σφραγίδας.

Άρθρο 30

Επίσημανση

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι συσκευασίες σπόρου προς σπορά των ποικιλιών που αναπτύσσονται για καλλιέργεια υπό ιδιαίτερες συνθήκες φέρουν επίσημανση του προμηθευτή ή τυπωμένη ή σφραγισμένη επιγραφή που περιλαμβάνει τις ακόλουθες πληροφορίες:

- α) τις λέξεις «κανόνες και πρότυπα της ΕΚ»·
- β) το όνομα και τη διεύθυνση του αρμόδιου για την τοποθέτηση των επισημάνσεων ή του σήματος αναγνώρισης·
- γ) το έτος σφράγισης που εκφράζεται ως: «σφραγίστηκε το ...» (έτος), ή το έτος της τελευταίας δειγματοληψίας για τους σκοπούς της τελευταίας δοκιμής της βλαστικής ικανότητας που εκφράζεται ως: «λήφθηκε ως δείγμα το ...» (έτος)·
- δ) το είδος·
- ε) την ονομασία της διατηρητέας ποικιλίας·
- στ) τις λέξεις «ποικιλία που αναπτύσσεται για καλλιέργεια υπό ιδιαίτερες συνθήκες»·
- ζ) τον αριθμό αναφοράς του μέρους που δίνεται από τον αρμόδιο για την τοποθέτηση των επισημάνσεων·
- η) το δηλωμένο καθαρό ή μεικτό βάρος ή τον δηλωμένο αριθμό σπόρων·
- θ) όταν αναγράφεται το βάρος και χρησιμοποιούνται κοκκώδη φυτοφάρμακα, υλικά σύμπηξης ή άλλα στερεά πρόσθετα, τη φύση της χημικής επεξεργασίας ή του προσθέτου, καθώς και την κατά προσέγγιση αναλογία μεταξύ του βάρους των συγκαρπιών ή των καθαρών σπόρων και του συνολικού βάρους.

Άρθρο 31

Επίσημος μετέλεγχος

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι ο σπόρος προς σπορά μιας ποικιλίας που αναπτύσσεται για καλλιέργεια υπό ιδιαίτερες συνθήκες υποβάλλεται σε επίσημο μετέλεγχο μέσω τυχαίων επιθεωρήσεων, για να επαληθευθεί η ταυτότητα και η καθαρότητα της ποικιλίας του.

Ο επίσημος μετέλεγχος που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πραγματοποιείται σύμφωνα με τις τρέχουσες διεθνείς μεθόδους, ή, όταν δεν υπάρχουν τέτοιες μέθοδοι, σύμφωνα με οποιοδήποτε κατάλληλες μεθόδους.

Άρθρο 32

Παρακολούθηση

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν, μέσω της επίσημης παρακολούθησης κατά τη διάρκεια της παραγωγής και της εμπορίας, ότι οι σπόροι προς σπορά συμμορφώνονται με το παρόν κεφάλαιο, δίνοντας ιδιαίτερη προσοχή στην ποικιλία και τις ποσότητες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Γενικές και τελικές διατάξεις

Άρθρο 33

Υποβολή εκθέσεων

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι προμηθευτές που δραστηριοποιούνται στο έδαφός τους υποβάλλουν, για κάθε περίοδο παραγωγής, έκθεση σχετικά την ποσότητα σπόρου προς σπορά κάθε διατηρητέας ποικιλίας και κάθε ποικιλίας που αναπτύσσεται για καλλιέργεια υπό ιδιαίτερες συνθήκες, η οποία διατίθεται στην αγορά.

Τα κράτη μέλη υποβάλλουν, εφόσον τους ζητηθεί, στην Επιτροπή και στα υπόλοιπα κράτη μέλη, έκθεση σχετικά την ποσότητα σπόρου προς σπορά κάθε διατηρητέας ποικιλίας και κάθε ποικιλίας που αναπτύσσεται για καλλιέργεια υπό ιδιαίτερες συνθήκες, η οποία διατίθεται στην αγορά στο έδαφός τους.

Άρθρο 34

Κοινοποίηση των αναγνωρισμένων οργανισμών φυτογενετικών πόρων

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τους αναγνωρισμένους οργανισμούς που αναφέρονται στο άρθρο 5 στοιχείο δ), στο άρθρο 8 παράγραφος 1, στο άρθρο 13 παράγραφος 1 και στο άρθρο 23 στοιχείο δ).

Άρθρο 35

Αξιολόγηση

Έως την «31η Δεκεμβρίου 2013» η Επιτροπή αξιολογεί την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 36

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο στις 31 Δεκεμβρίου 2010. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων, καθώς και πίνακα αντιστοιχίας μεταξύ αυτών των διατάξεων και των διατάξεων της παρούσας οδηγίας.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, αυτές περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαστών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

*Άρθρο 37***Έναρξη ισχύος**

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

*Άρθρο 38***Αποδέκτες**

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες, 26 Νοεμβρίου 2009.

Για την Επιτροπή
Ανδρούλλα ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
Μέλος της Επιτροπής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Ποσοτικοί περιορισμοί για την εμπορία σπόρων προς σπορά των διατηρητέων ποικιλιών, όπως προβλέπεται στο άρθρο 15

Βοτανική ονομασία	Μέγιστος αριθμός εκταρίων ανά κράτος μέλος για την παραγωγή κηπευτικών ανά διατηρητέες ποικιλίες
<i>Allium cepa</i> L. – Ομάδα Cera <i>Brassica oleracea</i> L. <i>Brassica rapa</i> L. <i>Capsicum annuum</i> L. <i>Cichorium intybus</i> L. <i>Cucumis melo</i> L. <i>Cucurbita maxima</i> Duchesne <i>Cynara cardunculus</i> L. <i>Daucus carota</i> L. <i>Lactuca sativa</i> L. <i>Lycopersicon esculentum</i> Mill. <i>Phaseolus vulgaris</i> L. <i>Pisum sativum</i> L. (partim) <i>Vicia faba</i> L. (partim)	40
<i>Allium cepa</i> L. – Ομάδα Aggregatum <i>Allium porrum</i> L. <i>Allium sativum</i> L. <i>Beta vulgaris</i> L. <i>Citrullus lanatus</i> (Thunb.) Matsum. et Nakai <i>Cucumis sativus</i> L. <i>Cucurbita pepo</i> L. <i>Foeniculum vulgare</i> Mill. <i>Solanum melongena</i> L. <i>Spinacia oleracea</i> L.	20
<i>Allium fistulosum</i> L. <i>Allium schoenoprasum</i> L. <i>Anthriscus cerefolium</i> (L.) Hoffm. <i>Apium graveolens</i> L. <i>Asparagus officinalis</i> L. <i>Cichorium endivia</i> L. <i>Petroselinum crispum</i> (Mill.) Nyman ex A. W. Hill <i>Phaseolus coccineus</i> L. <i>Raphanus sativus</i> L. <i>Rheum rhabarbarum</i> L. <i>Scorzonera hispanica</i> L. <i>Valerianella locusta</i> (L.) Laterr. <i>Zea mays</i> L. (partim)	10

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Μέγιστο καθαρό βάρος ανά συσκευασία, όπως προβλέπεται στο άρθρο 28

Βοτανική ονομασία	Μέγιστο καθαρό βάρος ανά συσκευασία, εκφρασμένο σε γραμμάρια
<i>Phaseolus coccineus</i> L. <i>Phaseolus vulgaris</i> L. <i>Pisum sativum</i> L. (partim) <i>Vicia faba</i> L. (partim) <i>Spinacia oleracea</i> L. <i>Zea mays</i> L. (partim)	250
<i>Allium cepa</i> L. [ομάδα <i>cepa</i> , ομάδα <i>aggregatum</i>] <i>Allium fistulosum</i> L. <i>Allium porrum</i> L. <i>Allium sativum</i> L. <i>Anthriscus cerefolium</i> (L.) Hoffm. <i>Beta vulgaris</i> L. <i>Brassica rapa</i> L. <i>Cucumis sativus</i> L. <i>Cucurbita maxima</i> Duchesne <i>Cucurbita pepo</i> L. <i>Daucus carota</i> L. <i>Lactuca sativa</i> L. <i>Petroselinum crispum</i> (Mill.) Nyman ex A. W. Hill <i>Raphanus sativus</i> L. <i>Scorzonera hispanica</i> L. <i>Valerianella locusta</i> (L.) Laterr.	25
<i>Allium schoenoprasum</i> L. <i>Apium graveolens</i> L. <i>Asparagus officinalis</i> L. <i>Brassica oleracea</i> L. [all] <i>Capsicum annuum</i> L. <i>Cichorium endivia</i> L. <i>Cichorium intybus</i> L. <i>Citrullus lanatus</i> (Thunb.) Matsum. et Nakai <i>Cucumis melo</i> L. <i>Cynara cardunculus</i> L. <i>Lycopersicon esculentum</i> Mill. <i>Foeniculum vulgare</i> Mill. <i>Rheum rhabarbarum</i> L. <i>Solanum melongena</i> L.	5